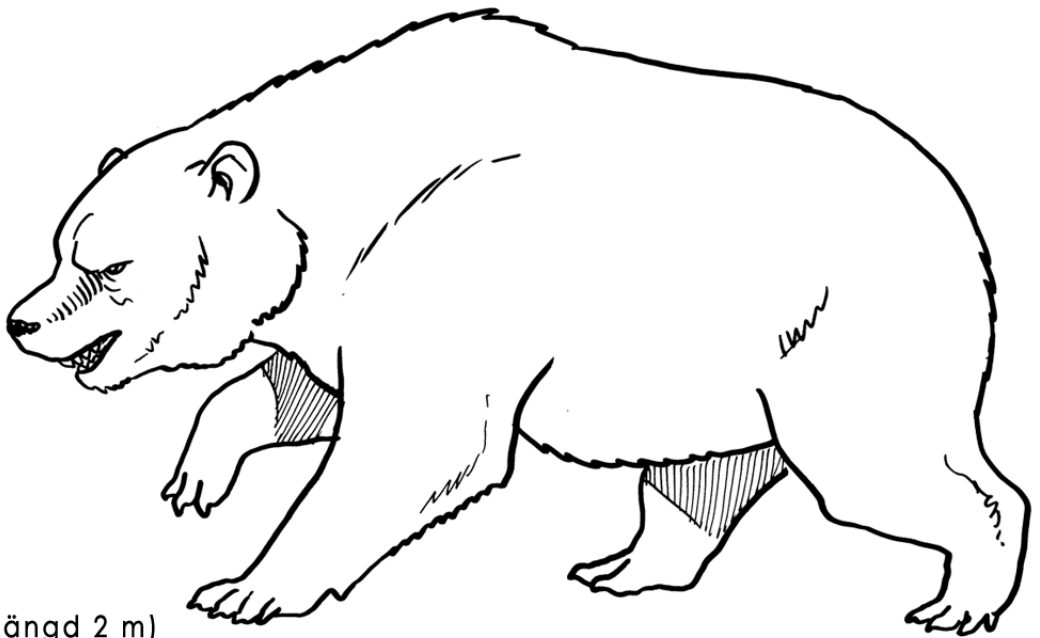

Felis leo spelaea (Längd 2,5 m)

Också kallat "grottlejonet". Detta stora rovdjur dök upp i mitten av pleistocen. Det var ungefär en och en halv gånger så stort som ett nutida lejon, och säkert en kraftfull jägare. Man tror inte att det jagade i flock utan förde ett liv som mer liknar den nutida pumans. Skogsbevuxna bergstrakter tycks ha varit grottlejonets favorittillhåll. Det är mycket möjligt att de tidiga människorna kommit i kontakt med rovdjuret, och till slut kanske drivit undan det.

Ursus spelaeus (Längd 2 m)

I Nord- och Sydamerika utvecklades olika sorters björnar och mårddjur, som till exempel tvättbjörnen. Men det var i Europa som den största arten dök upp. *Ursus spelaeus*, mer känd som "grottbjörnen", var ungefär lika stor som en nutida grizzly, men var kraftigare byggd. Huvudet var rundare och större än på någon nu levande björn. Grottbjörnen var en allätare, med växter högst upp på matsedeln. Det är troligt att den åt olika smådjur eller av kadaver när den kom åt. Man vet att grottbjörnen ofta hamnade i bråk med tidiga människor som neanderthalaren. Som namnet antyder hade björnen sina bon i just grottor, och människorna letade efter samma sorts gömställen. Det är i grottorna man hittat de flesta fossilen, som verkar komma från gamla djur som dött under vintersömnen.